

Skarga wniesiona w dniu 29 marca 2019 r. — Zubedi/Rada**(Sprawa T-186/19)**

(2019/C 187/88)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Khaled Zubedi (Damaszek, Syria) (przedstawiciele: M. Lester, QC, i M. O’Kane, solicitor)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Rady (WPZiB) 2019/87 z dnia 21 stycznia 2019 r. ⁽¹⁾ i rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2019/85 z dnia 21 stycznia 2019 r. ⁽²⁾ w zakresie, w jakim stosują się one do strony skarżącej; oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi jeden zarzut dotyczący tego, że strona pozwana popełniła oczywisty błąd w ocenie, obejmując skarżącego środkami ograniczającymi Unii Europejskiej dotyczącymi Syrii.

Skarżący został objęty decyzją wykonawczą Rady (WPZiB) 2019/87 i rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) 2019/85 na tej podstawie, że należy on do grupy odnoszących sukcesy biznesmenów w Syrii, o których strona pozwana twierdzi, iż czerpią oni wszyscy ogromne korzyści z reżimu prezydenta al-Assada oraz wspierają go, podejmując wspólne przedsięwzięcia ze spółkami wspieranymi przez państwo w celu zagospodarowania wywłaszczonych gruntów należących do osób wysiedlonych z powodu konfliktu w Syrii. Jest to całkowicie nieprawdziwe w odniesieniu do skarżącego, kryteria umieszczenia w wykazie nie zostały spełnione, a argumenty pozwanej zostały oparte na niewystarczająco solidnej podstawie.

⁽¹⁾ Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2019/87 z dnia 21 stycznia 2019 r. w sprawie wykonania decyzji 2013/255/WPZiB dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii (Dz.U. L 181 z 21.1.2019, s. 13).

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2019/85 z dnia 21 stycznia 2019 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii (Dz.U. L 181 z 21.1.2019, s. 4).

Skarga wniesiona w dniu 3 kwietnia 2019 r. — Haikal/Rada**(Sprawa T-189/19)**

(2019/C 187/89)

*Język postępowania: bułgarski***Strony**

Skarżący: Maen Haikal (Damaszek, Syria) (przedstawiciel: adwokat Stanisław Koew)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że niniejsza skarga jest dopuszczalna i zasadna w całości, oraz stwierdzenie zasadności wszystkich wskazanych w niej podstaw prawnych,
- stwierdzenie, że zaskarżone akty mogą zostać częściowo unieważnione,
- stwierdzenie częściowej nieważności decyzji wykonawczej Rady (WPZiB) 2019/87 z dnia 21 stycznia 2019 r. w sprawie wykonania decyzji 2013/255/WPZiB dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii w części, w której środki te dotyczą Maena Haikala,
- stwierdzenie częściowej nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2019/85 z dnia 21 stycznia 2019 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii w części, w której środki te dotyczą Maena Haikala, oraz
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącego, wydatkami, honorariami i innymi opłatami związanymi z jego obroną.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący nieprzestrzegania obowiązku uzasadnienia przez Radę — art. 6 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (EKPC), art. 296 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) i art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
 2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady legalności i proporcjonalności przestępstw i kar — art. 49 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
 3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa do skutecznej ochrony sądowej — art. 6 i 13 EKPC, art. 215 TFUE i art. 41 i 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
 4. Zarzut czwarty dotyczący popełnionego przez Radę błędu w ocenie.
 5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia prawa własności, zasady proporcjonalności i swobody gospodarczej — art. 1 protokołu dodatkowego do EKPC i art. 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
 6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia prawa do normalnych warunków życiowych — art. 2 i 4 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 3 i 25 Powszechnej deklaracji praw człowieka ONZ.
 7. Zarzut siódmy dotyczący istotnego naruszenia reputacji — art. 8 i art. 10 ust. 2 EKPC.
-